

Krikščioniškas krikštas

Pagrindinė eilutė: „Eikite ir mokykite visas tautas, krikštykite jas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu.“

Mato 28:19

Pasirinkti Šventojo Rašto fragmentai:

Mato 3:13-17; 28:18-20

Krikščioniškas krikštas yra priemonė, kuria žmogus viešai išpažįsta tikėjimą ir mokinybę. Sekdami Kristaus pavyzdžiu jo pirmojo atėjimo metu, tokie žmonės paprastai viešai simbolizuoja savo įsipareigojimą panardinami į vandenį. Tokiu liudijimu jie išreiškia savo įsipareigojimą pažinti ir vykdyti Dangiškojo Tėvo valią, kokia ji bebūtų, net iki mirties. Romiečiams 12:1,2; Apreiškimo 2:10

Iš karto po to, kai Jėzus buvo pakrikštytas Jono Jordano upėje, „atsivėrė dangūs, ir jis pamatė Dievo Dvasią, nusileidžiančią kaip balandį ir nusileidžiančią ant jo“ (Mato 3:16). Tada mūsų Viešpats galėjo visiškai susieti savo patirtis kaip žmogus su tomis, kurias jis patyrė prieš atvykdamas į žemę, kad atiduotų savo gyvybę kaip išpirką už Adomą ir visus nusidėjėlius. (1 Timotiejui 2:5,6). Dievas garsiai patvirtino, kad jis džiaugiasi, jog jo mylimas Sūnus savanoriškai ėmėsi šio kelio, aukodamas savo gyvybę, kad išpirktų mirstančią žmoniją. Balsas iš dangaus pasakė: „Tai yra mano mylimas Sūnus, kuriuo aš džiaugiuosi.“ Mato 3:17

Įrodęs ištikimybę iki mirties savo žemiškoje tarnystėje, Kristus prisikėlė ir buvo išaukštintas iki

dieviškosios prigimties. (Filipiečiams 2:9,10). Nors jis nebebuvo fiziškai tarp jų, jis norėjo užtikrinti savo mokinius, kad ir toliau juos stiprins. Prieš pakildamas į dangų, jis paliko šiuos atsisveikinimo žodžius: „Tada vienuolika mokinių nuėjo į Galilėją, į kalną, kur Jėzus jiems buvo nurodęs. Ir kai jie jį pamatė, jie pagarbino jį, bet kai kurie abejojo. Jėzus priėjo prie jų ir tarė: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje.“ Mato 28:16-18

Toliau pateikiamas įkvepiantis pažadas, kuriame kalbama apie didelį atlygį, kurį gaus visi Kristaus paklusnūs ir ištikimi nariai, tie, kurie buvo „pakrikštyti jo mirtimi“. (Romiečiams 6:3-5). „Tada aš pažvelgiau, ir priešais mane stovėjo Avinėlis ant Siono kalno, o su juo 144 000, kurie turėjo jo vardą ir jo Tėvo vardą parašytus ant savo kaktų. Ir aš išgirdau garsą iš dangaus, tarsi šniokščiantį vandens srautą ir tarsi galingą griaustinį. Garsas, kurį girdėjau, buvo tarsi arfininkų grojimas arfomis. Jie giedojo naują giesmę prieš sostą, prieš keturis gyvus padarus ir vyresniusius. Niekas negalėjo išmokti tos giesmės, išskyrus 144 000, kurie buvo išpirkti iš žemės. Tai yra tie, kurie nesutepti moterimis, nes liko nekaltieji. Jie seka Avinėliu, kur jis eina. Jie buvo nupirkti iš žmonių ir paaukoti kaip pirmieji vaisiai Dievui ir Avinėliui.“ Apreiškimo 14:1-4

Tegul šios akimirkos skuba suteikia naujos energijos vertinti ir taikyti savo gyvenime tuos principus, kurie leis mums pakartoti vieno iš mūsų žymių pirmtakų, apaštalo Pauliaus, žodžius. „Aš kovoju gerą kovą, baigiau lenktynes, išsaugojau tikėjimą. Dabar man laukia teisumo vainikas, kurį man tą dieną suteiks teisusis Teisėjas, Viešpats, ir ne tik man, bet ir

visiems, kurie ilgējosi jo pasirodymo.“ 2 Timotiejui
4:7,8